

XXV. ročník oblastní přehlídky Štívadlo 2026,

Pořádá: Svaz českých divadelních ochotníků z.s.-pobočný spolek Moravskoslezská oblast

Slunečník

3. číslo

Sál Základní školy generála

Heliodora Píky

30. dubna 2026 v 18:00 hod.

DS Amatéři na útěku - Těrlicko

PŘES PŘÍSNÝ ZÁKAZ DOTÝKÁ SE SNĚHU

Komedie

Autor: Antonín Procházka

Úprava: Jiří Pergner

OSOBY A OBSAZENÍ

ERIK	Jiří Pergner
NINA	Radana Holišová
EDA	Jakub Škrobánek
EDITA	Erika Kolková
ESTER	Šárka Škrobánková
JARDA SKLO	Bogdan Mrózek
POLICISTA	Kamil Feber
RUS	Milan Kasl
NADĚŽDA	Dominika Vraštiaková
TECHNICKÁ PODPORA	Stanislav Kučera

O HŘE

Hra se odehrává ve starém činžovním domě a sleduje příběh Edy, který se vrací z vězení a dostává se do komických situací a nedorozumění.

DS AMATÉŘI NA ÚTĚKU - TĚRLICKO

Naše amatérské divadlo funguje čtyři roky. Jsme parta lidí z Těrlicka a jeho okolí. Na začátku jsme neměli žádné zkušenosti s hraním nebo tvorbou kulisy a spojovalo nás jen nadšení a chuť vyzkoušet něco nového, obohatit kulturu v obci a pobavit sebe i diváky. Postupně sbíráme zkušenosti, zjišťujeme, co všechno vlastně amatérské divadlo obnáší a zkusíme se dostat do povědomí okolí svými vystoupeními i natáčením shortů, které můžete vidět na sociálních sítích.

Divadelní hra „Přes přísný zákaz dotýká se sněhu“ od Antonína Procházky je naší čtvrtou hrou. Je to zároveň naše zatím nejsložitější hra, co se týče pohybu na podiu, množství textu, tvorby scény i zvukových a světelných efektů. Ale od našich začátků jsme už urazili kus cesty a máme pocit, že se nám to podařilo celkem obstojně (i když víme, že je toho ještě spousta, co by se dalo vylepšit).

Tuto hru jsme zatím odehráli třikrát a pokaždé to bylo jiné. Premiéra na domácí scéně v Těrlicku se nám povedla zatím nejlépe a víceméně bez komplikací. Publikum bylo báječné. Při první repríze jsme museli přizpůsobit hru malým rozměrům pódia a mezi jednotlivými obrazy měnit scénu – pro nás další zajímavá zkušenost. A při posledním představení jsme se museli potýkat s naší zatím největší improvizací. Zažívali jsme perné chvíle, ale nakonec jsme z toho jakž takž vybruslili a uvědomili si, že už kdejakou chybu na pódiu dokážeme zamaskovat.

Doufáme, že na počtvrté ve Štítině se nám podaří zopakovat náš výkon z premiéry, že diváky pobavíme a že i porotě ukážeme, kam jsme se za poslední rok posunuli.

KULIČKIÁDA

DS ŠAMU ŠTÍTINA

Spamalot

144

6

0

INDEX

9,80

CELKEM: 150

(počet odevzdaných kuličiek neodpovídá počtu diváků v sále)

HODNOCENÍ POROTY

And Now for Something Completely Different!

Což takhle dát si muzikál? Ano, dneska jsme jeden shlédli. Spamalot! Napsal jej v roce 2005 Eric Idle, člen legendární skupiny Monty Python. Inspirací se mu stal film Monty Python a svatý grál (1975), pro nějž hudbu složil Ericův kamarád Neil Innes (fanoušci Beatles podívejte se na film The Rutles!). V tomto projektu Eric využil dlouholeté známosti a dřívější spolupráce se skladatelem a dirigentem Johnem du Perezem, který napsal hudbu k filmům Život Briana (1979) a Smysl života (1983). Perezova hudba jednak využívá hudební motivy své, ale objeví se i ty, které složil Innes nebo Eric, jenž do muzikálu neopomenul vrazit svou slavnou píseň Always Look on the Bright Side of Life, která do muzikálové situace zpodobňující depresi příliš nezapadá, ale popularita písně zde zvítězila nad jejím vnitřním sdělením původně reagujícím na existenciální situaci ukřižování. (Ericu, Ericu!)

Je nutno hned na úvod říci, že Spamalot je muzikálová adaptace (v níž Eric přepsal Erica) slavného montypythonovského filmu, který na všeobecně známé legendě o králi Artušovi nenechal suchou nit. Tato artušovská látka tvůrců tehdy posloužila jako odrazový můstek ke společenské i politické satíře, k absurdním skečům, k situacím, kde uplatnili nadsázku, černý humor i slovní hříčky. Animace Terry Gilliamy ve filmu propojila jednotlivé skeče, a putování za svatým grálem se stalo sérií surrealisticky laděných vtipů a

gagů. Tato animace v muzikálu z obecně zřejmých důvodů zastoupena není. Namísto animace je ve Spamalotu spojovacím prvkem hudba a tanec. Příběh situovaný do roku 932 má sílu ve své syrovosti a drsnosti, kterou doplňují nářky na homosexualitu (v roce 1975 ještě silně tabuizovanou), na lidskou hloupost, nevzdělanost, fanatismus a předstíranou vážnost.

Spamalot však nabídl montypythonovský humor „druhého nálevu“. Přepis filmu do muzikálové podoby nebyl zcela šťastný. Syrovost exteriérů se těžko vyrovná možnostem jeviště. Scénky tak na jevišti ztratily svou sílu. V případě této Ericovy muzikálové formy taneční a hudební čísla válcují hereckou složku, což se projevilo i na dnešním představení soboru ŠAMU Štítina.

Je nutno podotknout, že se jedná o velmi ambiciózní projekt, do něhož se zapojilo na více než 50 lidí. Jedenáct hudebníků, dvacet osm herců (mezi nimiž je pět režisérů), kulisáci, technika, choreografka, scénograf aj. Přizván byl také anglista Karel Kučera, který opravil a doplnil původní překlad Adama Nováka. Omlouvám se, jestli jsem nevyjmenoval a nespočítal všechny! Na ochotnické poměry jde o velký projekt, který se vidí skutečně málokdy.

ŠAMU Štítina se zaměřila na velkolepou show, která má diváky zvedat ze sedadel, rozesmát je tak, aby se ani na chvíli nenučili. Musíme ocenit práci se zpěvy, kdy i neškolení zpěváci podali vynikající výkon. A ti školení, že Zuzano Šimečková, no, ty si nenechte ujít! Ač bylo jeviště ve Štítině pro

takovou show malé, oslnila nás taneční čísla plná krásných a trefných kostýmů svou plynulostí a vyvážeností. Režisér Ondřej Benda sáhl po několika aktualizacích, takže jsme slyšeli mimo jiné i místní dialekt, viděli folklorní tanec v „pražských“ kostýmech, permoníky i uhlí z OKD. Scéna byla jednoduchá a funkční. Jednotlivé kulisy byly vystavěny z velkých dílů stavebnice (vyrobená z papundecklu či dřevotřísky), z nich byly postaveny stromy, pak hradby středověkého hradu a také „trojský králík.“ Komunikace herců s publikem byla velmi dostředivá. Na konci muzikálu, kdy je parodována televizní soutěž, navíc prolomili herci 4. stěnu a vtáhli na jeviště divačku, která vyhrála první cenu, ale po montypythonovsku jí tato cena byla ihned odebrána.

V hudební složce se John du Perez skutečně vyřádl. Objevilo se také mnoho aluzí od Mendelssohna, přes Offenbacha až k Leonardu Bernsteinovi. Zazněl americká lidovka i Montiho (v tomto případě možná Montyho?) čardáš. Hudební témata se střídala v divokém rytmu, jedna slavná melodie za druhou.

Herecké party připomínaly veskrze slavný film. Zatímco hlavní postavy držely situace a děj, malé postavy vynikly. Představitelé Patsyho (Pavel Kusyn) či francouzského posměváčka (Jan Pírk) na malém prostoru dokázali vytvořit výrazná herecká sdělení.

Muzikál Spamalot je divácky zajímavou podívanou, kterou můžeme jen doporučit s upozorněním, že jde o svébytný projekt Erica Idela.

Divadelnímu souboru ŠAMU Štítina se povedlo jej interpretovat v parádní formě, která předvedla efektní a vkusnou zábavu. Takže fanoušci Monty Python, necht' přibrzdí! A ti muzikáloví! Šlápněte na plyn a dorazte na Spamalot, vždyť opavské divadlo se na vás třese už od svých základů!

POROTA:

Předseda poroty:

Tomáš Hradil

režisér, herec, dramaturg, hudebník

Členové poroty

Hynek Nekuža

režisér, herec a spisovatel

Pavel Dorazil

režisér a herec

HISTORIE ČESKÉHO DIVADLA

Středověké divadlo

Rozvoj českého divadla úzce souvisí s upevněním křesťanství v českých zemích, kdy se na českém území objevily první divadelní pokusy. Tyto divadelní začátky tak potvrdily české spojení se západní kulturou.

Čeština se prosadila již v tzv. v profánním divadle – jokulátoři (tj. kejklíři, 12. století). Brzy se začala prosazovat i v tzv. liturgickém divadle, z těchto her se postupně vyvíjely hry se zcela světskými tématy.

V průběhu 15. století došlo v důsledku husitského hnutí k omezování rozvoje divadelnictví na českém území. Důsledky přerušení tohoto vývoje byly pro české divadlo opravdu obrovské, protože došlo ke ztrátě spojení s Evropou, lidé se začali zajímat o zcela jiné literární žánry. Tím byla samozřejmě narušena kontinuita vývoje a české divadlo již nikdy nenavázalo na svoje počátky. Z této doby pochází nejstarší české drama *Mastičkář* a *Hra tří Marií*.

V 16. století do českých zemí pronikal humanismus, který přinesl nový zájem o divadlo, ten se nejprve projevil na pražské univerzitě (zde se hrálo již v roce 1535) a teprve později se zájem rozšířil do dalších škol a mezi lid. Zhruba od roku 1550 navštěvovaly české země anglické kočovné společnosti, to samozřejmě vedlo k rozvoji dvorských slavností, tím se světové divadlo dostávalo do povědomí české šlechty.

Tvorbě v českých zemích dominovala nejprve latina, později se prosadila i čeština, tato tvorba již byla poměrně silně ovlivněna cizími vzory a tím pádem humanistickými myšlenkami, proto hovoříme o tzv. latinsko-českém humanistickém divadle.

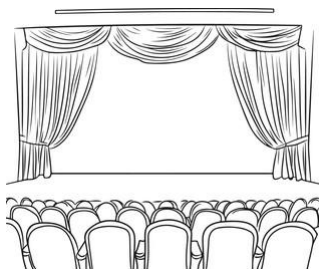
České divadlo po roce 1620

V tomto období jezuité prosadili latinsky hrané hry – jezuitské divadlo. To znamenalo, že se zde hrály velmi kvalitní hry, což ale bylo na úkor české tvorby. Tyto hry byly často protireformační, a tak i napomáhaly rekatolizaci českých měst.

Česky se hrálo pouze na vesnicích, kde vznikalo tzv. sousedské divadlo, zde se hrály především pašijové hry, hry o světcích (např. O svaté Dorotě), dále se začal prosazovat zajímavý směr – lidové zpěvohry.

Zhruba od roku 1700 začaly do českých zemí jezdit různé divadelní kočovné společnosti především z Německa, později i z Itálie. Tyto společnosti sem jezdily nejprve náhodně, později se do Čech dostávaly pravidelně. Tyto společnosti seznámily české prostředí s operou, která se zde stala velmi populární.

Pokračování příště.....

Zdroj: www.wikipedia.cz

NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM ŠTIVADLA 2026

Pátek 1. 5. v 18.00	DS Berani Těškovice Jiří Grambal: KULKY – Komedie
Sobota 2. 5. v 14.30	DS ZŠ gen.H.Píky Štítina Lukáš Vlček: ČACHTANICE – činoherní pohádka Lukáš Vlček: PYTLÁK – loutková pohádka
Sobota 2. 5. v 17.00	Host přehlídky DS ŠAMU Štítina Michel Clement: ANI O DEN DÝL
Sobota 2. 5. v 19.30	Slavnostní ukončení přehlídky s vyhlášením výsledků

**Tento projekt se uskutečnil za finanční podpory
Obec Štítina**

